

Byrder for Statskassen kunde gjøres ikke saa lidt ad de to Veie, som her ere paaviste, dels Ansættelse af Embedsdyrlæger, dels Udbredelse af populære Skrifter om denne Sag, henimod en Forbedring i det Hele taget af Sundhedstilstanden blandt Husdyrene her i Landet, hvad der ogsaa vilde faae gavnlige Følger ligeoverfor Tuberkulosen.

Et Medlem (Breinholt), hvem det ikke er lykkedes at finde fornøden Tilslutning til det af ham ved Sagens 1ste Behandling antydede Princip for Smitsoters Klassificering, maa, idet han slutter sig til de Betragtninger, der ere anstillede foran, og tiltræder de fleste af de Vædringsforslag, der efterstaaende findes opførte, tillader sig at bemærke, at denne Tilslutning er rent subsidiært og alene bevirket af den øiensynlige Umulighed i at føre sine principale Ønsker igjennem; thi nu som før nærer han den fuldeste Overbevisning om, at de smitsomme Sygdomme hos vore Husdyr i deres Virkninger ere saa grundforskjellige, at det vilde være unaturligt, om ikke Vilkaarene for deres Bekjæmpelse bleve af en ligesaa forskjellig Art. Lovforslaget gaar vel i en vis Forstand ud fra det samme Princip, idet det deler dem i to Klasser: „farlige“ og „mildere“; men Begrebet „Farlighed“ kan bestemmes ad to Veie, nemlig 1) en Sygdoms større eller mindre dødbringende og smittebærende Egenstaber, og 2) den Fare, som en Smitsots blotte Tilstedeværelse her i Landet indeholder for vor Udførsel. Lovforslaget har valgt den første Veie, medens medundertegnede Breinholt, der kun betragter en Smitsots direkte Ødelæggelser blandt vore Husdyr som et fideordnet — under visse Forhold endog som et underordnet — Moment, vælger den sidste, og mener sig berettiget hertil fordi de under 2) karakteriserede Sygdomme unegtelig frembyde en dobbelt Fare, og fordi disse tilmed altid have en ganske særlig tredie

Egenstaber, den: at de i Modsigning til mange andre i og for sig ligesaa dødbringende Sygdomme kun optræde sporadisk, og derfor ved en hurtig og energisk Kraftudfoldelse bære alle Betingelser i sig for at kunne kvæles i Spiren, Noget, som, naar en Sygdom først har bidt sig ret fast her i Landet, er bleven hjemlig, maa betragtes som en overmaade vanskelig Sag, for ikke at sige praktisk umulig.

I Henhold hertil ønskede Mindretallet de her omhandlede Smitsoter inddelte i I) sporadisk optrædende, og II) her i Landet stationære. Til Afdeling I vilde høre: Kvægpest, Svinepest, Dyrens ondartede Lungesyge, Mund- og Klovesyge samt enhver ny opdukkende Smitsot, medens under Afdeling II maatte henføres: Snive og Springorm, Miltbrand, Tuberkulose, miltbrandartet Rosen o. s. v., og kunde denne anden Afdeling da ligesom i Lovforslaget deles i tvende Underafdelinger: a. ondartede og b. mildere Sygdomme.

Hensigten med en saadan forandret Inddeling vilde være, derigjennem at give Indenrigsministeren en overfor de forskjellige Afdelinger høist forskjellig Bemyndigelse til at træffe de til Smitsoternes Bekjæmpelse fornødne Foranstaltninger; thi medens de hjemlige, under Afdeling II hørende Sygdomme kun kræve ensartede og forud beregnelige Forholdsregler, der uden Skade kunne være lovbundne, vil som oftest lige det Modsatte være Tilfældet overfor pludselig optrædende, vor frie Udførsel truende Smitsoter, Smitsoter, der endog (jvnsf. vor nylig indbundne Erfaring overfor Svinepesten) kunne være ganske ukjendte her.

Overfor slike under Afdeling I. faldende Smitsoter synes den Antagelse mindre rimelig, at det skulde være muligt, forud igjennem ufravigelige Lovbestemmelser at fastslaa den i hvert givet Tilfælde mest passende Fremgangsmaade, hvorfor Indenrigsministeren her burde udrustes med en udstrakt Myndighed, der i Husdyrbrugets og vor frie Udførsels Interesse gav ham frie Hænder til at træffe de Foranstaltninger, der under de givne Omstændigheder hurtigst og grundigt kunde kvæle den opdukkende Smitsot i Fødselen.